

ÁLOMVERZIÓ

Takács Zsuzsának

Álmomban kövér fiú voltam, majdnem férfi.
Ahogy az életben is. Bár inkább vékony.
A rendszeresen megjelenő álomlakás negyed-
köríves, szűk folyosóján nem fértem át.
Az ebédlőbe akartam jutni, de miért. Felébredek
beszorulástól való félelmemben, és nem jutok át.
Tovább. Nem tudom meg, mi az, ami olyan ismerősen
hívogatott. Ennyi marad az álomból, egy határhelyzet,
itt és ott között rekedve. Tudom, persze, ez még kevés
egy vershez, de már rég nem verseket írok. Mégis
megtapogatom magam, megnyugszom. Nem vagyok kövér.
Most éppen ezt álmodom versbe. Egy irodalmi esten ülve.